

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Dumineca.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Tăierea capului a lui s. Ioan Botezătorul.

Ieri încă ca pe Mesia l-au venerat, azi în pușcărie l-au infundat și mâine îi taie capul. Aceasta este tragica biografie a lui s. Ioan Botezătorul.

Cel mai mare și întâiul între prorocii născuți din muiere, înainte mergătorul Mântuitorului lumii, zace în temniță umedă și întunecoasă, flămând și însetoșat, suferă și este chinuit pentru adevăr și dreptate.

Acest mare proroc, care cu armele treziei, luminei și adevărului evangelic, a curățeniei sufletești și trupești, se luptase cu tăria și statornicia credinței în contra stricăciunii timpului său, . . . cade sub lovirea celui fărădelege: capul celui mai ales profet se taie, pentru a se răsplăti jocul celor mai viclene și mai prăpădite femei: fată și mamă Irodiadă.

S. Ioan mustra și dojenea pe Irod pentru viața ticăloasă și fărădelege, zicând: nu ți-se cade a ținea pe muierea fratelui tău Filip; pentru aceea deși fiind aruncat în închisoare, totuși a fost cinstit, prețuit și ascultat de inuși desfrânatul rege Irod.

Virtutea și dreptatea, adevărul și bunătatea strivite și puse la răcoare, dar totuși respectate în urma versului conștiinței ce-l mustra pe stricatul Irod.

S. Ioan nici în temniță n'a încetat de a admonia pe puternicul Irod, de a se întoarce la soția sa legiuită și a alunga pe ticăloasa Irodiadă. Muierea vicleană, neli-niștită în conștiința sa pentru adulter, căuta prilejul favorabil pentru nimicirea sbiciuitorului Sfânt; planul îl pune în executare prin fata ei nerușinată. Din ocaziunea serbării zilei onomastice a prăpăditului stăpân Irod,

care ferbântat de beție, pentru răsplătirea jocului desbrăcatei fete, cu jurământ făgăduiește a o remunera; fata la îndemnul diavolesc a mamei, cere drept cinste și dar: capul lui Ioan. Ordinul se execută, capul în tipsie e donat mârșavelor femei.

Dreptatea umblă cu capul spart! În cazul acesta cu capul tăiat.

Sfințenia, adevărul, dreptatea și cinstea întemnițate, iar desfrâul și păcatul la cinste și mărire, îmbrăcate în mătăsuri, în purpură și vison, la curțile domnești și boierești.

O Doamne, câtă nerușinare și perversitate a bunelor moravuri!

Oare nu se poate aplica acest jalnic tablou și la timpurile de azi, la societatea noastră și la mulți desfrânați nerușinați și vicleni, cari se afirmă, că sunt oameni cinstiți, zidiți după chipul lui Dumnezeu?

Unde ești s. Ioane Botezătorule? Coborâ-te și la noi și zbiciuește lumea stricată de azi, plină de fărădelegi, de adulteruri, divorțuri, beții și jurăminte strâmbe!

Dreptul Judecător, Adevărul vecinic, Milostivul Dumnezeu, pe s. Ioan îl răsplătește cu cununa fericirii cerești, iar trupul și capul lui devin făcători de minuni pentru apărarea și întărirea dreptei credințe, a cinstei și adevărului. Pedepsa binemeritată nu întârzie de a fi aplicată din partea Împăratului Împăraților și Stăpânul viilor și a morților, față de dansatoarea fată, pe care vie a înghițit-o pământul, iar țara nerușinatului Irod este ocupată și prădată de Laganiu, împăratul Romei; Irod și desfrânată Irodiadă deveniți prinsoneri, închiși în temnița cetății Lugdun din Galia, unde mâncați de viermi și cu trupurile lor putrezite, în cele mai crâncene dureri și-au sfârșit viața păcătoasă.

Drept ești Doamne și drepte sunt judecățile Tale!

D. V.

Ioan, Botezătorul.

Un om venea în pustie. Cu picioarele goale, îmbrăcat în haine de păr de cămilă, cu fața subțiată de posturi și de gânduri grele pășia obosit în nisipul deșertului. Era trudit de atâta vorbă. Căci ziua întreagă vorbise poporului și acum veni să se odihnească neturburat de nimeni. Cum înaintă văzu în nisip o ridicătură, în care recunosc formă omenească.

Omul uită de oboseală și numai pe fratele lui îl văzu, care zăcea îngropat, poate viu în nisip.

Nu avu nici-o unealtă cu care să fi putut săpa și așa cu mâinile lui tremurătoare aruncase nisipul la-o parte până ce apărură un corp omenească, care părea neînsuflețit. Omul își apropiase urechea la inima nefericitului și simți bătaia aproape neperceptibile. Atunci îi desfăcu hainele, între dinții încheștați ai lui toarnă apă și îl freacă la frunte cu mărmă înmuiată în apă — și iată pleoapele rigide începu să se miște și buzele s'au deschis, ca să lase intrare liberă aerului, de care plămâni erau așa de lipsiți. Și peste puțin timp o voce slabă întrebă: Unde sunt; cine ești?

Omul auzindu-l tresări de bucurie și repede răspunse: În deșert, sunt Ioan căruia oamenii îi zic Botezătorul, — dar acum nu vorbi, îți voi da încet să bei și să mănânci, apoi îți voi vorbi și după aceea dacă vrei, poți să-mi istorisești cum ai ajuns aici.

Și Sfântul începu să-i vorbească despre lumea păcatelor și a patimilor și despre lumea nouă care se apropie, care e deja aici și care e vestită de buzele celui mai Sfânt, de buzele dumnezeiești ale Răscumpărătorului, care a venit ca să mântuiască omenirea din lanțurile păcatului. Și omul, care mai înainte fu de jumătate mort, se însufleți și vrăjit de focul ce se revarsă din ochii Botezătorului, îl ascultă înfrigorat, pătruns de un sentiment nou, de un sentiment puternic. Și cum, nici el nu știu, dar odată se află în genunchi și bălbăi: Tu ești, tu ești Mântuitorul? Și Ioan răspunse: Nu, eu nu sunt Mântuitorul și nici nu sunt vrednic să-i desleg încălțăminte Lui, dar sunt servul Lui, care îi pregătește calea. Eu sunt om, dar cela ce vine e Dumnezeu, e bun, drept și iertător, cum numai un Dumnezeu poate fi. Și glasul lui se încălzi de entuziasm, vor-

bind despre Isus, despre copilăria lor comună, despre tinerețta lui Isus, despre botezul la Iordan și despre opera mare a Răscumpărării, care deja e începută. Și străinul simți, că el a umblat până atunci pe căi greșite, toți idolii sufletului lui s'au prăbușit în acel moment suprem și simți în el o râvnă crescândă, ca să se schimbe cu desăvârșire. Toată povoaara sufletului își vru să-o arunce ca nefolositoare și superfluă. Și când începu să grăiască, simți că nu el vorbește, dar vorbește din el un suflet necunoscut până în ziua aceea: Eu sunt Ozer comerciantul, am păgubit pe mulți dinte ai mei; pe unde am trecut am sămănat lacrimi și dureri.

N'am cunoscut alt Dumnezeu, decât patimile mele; florile cele mai albe au fost călcate de mine în picioare. Am împrăștiat în jurul meu venin și moarte.

Acum am voit să fug din oraș cu banii văduvelor și a orfanilor, cari mi-au fost încredințați ca să le cumpăr bucate și oleu. M'a ajuns vântul din deșert, am amețit, m'a îngropat în nisip. Acesta am fost. Dar, tu, o Botezătorule, m'ai înviat. Trupul mi-l-ai scos din ghiarele morții și ale hienelor, dar cu sufletul meu ai făcut mai mare bine, vorbindu-mi despre acela, care este Calea, Adevărul și Viața. Mă duc și-L voi căuta și voi încerca să 'ndrept toate relele ce le-am făcut. Îți mulțumesc bunătatea ta.

Și pornise. Ioan, Botezătorul îl privi, cum se depărtează, apoi un zâmbet bun și milos se așternu pe fața lui serioasă și aschetică. „Bun ești Tu Doamne” — șopti...

Când Irod, aduse pe tipsisie capul Sfântului Ioan musafirilor lui, ca să împlinescă dorința Salomeei, în stradă, înaintea geamului un om se aruncă bocind la pământ. „El a murit, el care mi-a arătat calea către Isus Mântuitorul și eu nu l-am putut ajuta.” Era Ozer.

Dr. Irina Berinde.

O înălțătoare sărbătoare.

Serbările efesine au fost încă un prilej pentru credincioșii din comuna leud, ca să-și manifesteze marea lor dragoste pentru credința noastră.

În decursul postului sf. Mării, acești vrednici închinători ai Domnului, în fiecare

seară au înălțat rugăciuni către Atotputernicul și către Maica Lui, participând în număr frumos la serviciul onoratului Paraclis, care în Dumineci și în sărbătoarea Schimbării la față, a fost însoțit de câte o predică în care s'au relevat meritele Preacuratei în opera de mântuire a neamului omenesc și nesfârșitele Ei binefaceri ce le revarsă vecinic în lume. Peste 300 de credincioși s'au mărturisit și cuminecat, dovedind prin aceasta, că ei știu să-și înalțe sufletele peste lumea pământească, cu toate mizeriile și răutatea ei.

În ziua de sf. Maria, la biserica din Șes, fiind aceasta neîncăpătoare pentru imensa mulțime de credincioși, sub cerul liber s'a celebrat sf. Liturghia de către Reverendisimul Artemiu Anderco, preotul și protopopul local, servind ca lectori preotul Il. din loc. Ion Dunca și clericul Alexandru Chindriș tot din leud. Au luat parte toți credincioșii comunei, atât intelectuali cât și țărani, ca unindu-și rugăciunile lor cu ale preoților, să-și arate supremul devotament către legea lui Hristos, singura care poate pune un balsam mângâietor pe ranele deschise de criza materială.

Serbarea a luat proporții uriașe prin sfințirea nouilor clopote cumpărate de credincioși. S'au cumpărat patru clopote, câte 2 pentru fiecare biserică. Un clopot mare, cântărind 131 kgr. și costând 19067 Lei, l-au cumpărat pentru biserica din Deal, credincioșii reînțorși din America. I-s'a dat numele de: „Maria.” Al doilea, pentru biserica din Șes, care are greutate de 87 kgr. și costă 12687 Lei, a fost cumpărat de credinciosul Ion Chindriș Grijanu cu soția Anuța Chindriș; a primit numele de „Inima lui Isus.” Al treilea, pentru biserica din Șes, având greutate de 40 kgr. și costând 5800 Lei, l-a cumpărat credinciosul Vasile Dunca a Domnișii și soția Ioana Ivașco; a primit numele de „Ștefan,” în amintirea întâiului martir. Al patrulea, pentru biserica din Deal, cu greutate de 41 kgr. și cu prețul de 5945 Lei, l-a cumpărat Vasile Dancuș lui Vasile, Vuc; se numește: „Vasile cel Mare.

De acum înainte leudenii vor uita timpurile grele, când bisericile lor au fost despoiate de obiectele sfinte, prefăcute în unelte ucigaș de urgia războiului. Cât de adânc trebuie să se sape în inimile noastre sentimentul de admirație pentru acești țărani, cari înăbușind vecinicile alergări după cele

lumești, au oferit din munca lor, un atât de înălțător prin os în cinstea Domnului! . . . Sunt, totuși suflete, în cari avuția morală, acoperă lipsa avuției lumești!

La sfârșitul sf. Liturghii, Reverendisimul Artemiu Anderco a ținut o magistrală cuvântare, arătând însemnătatea sărbătorilor organizate de Preafericitul Părinte Piu XI, și în dieceza noastră de Excelența Sa, episcopul Alexandru. A arătat apoi în fraze emoționante datoria ce o avem de a ne îndrepta, în mod deosebit și totdeauna gândul către Aceea care „în adormire lumea nu o a părăsit.” Am văzut pe fețele obosite și îmbătrânite de griji, întipărindu-se seninătatea ce numai credința adevărată și adâncă o poate da. Când, apoi oratorul a evocat clipele grele, când sălbăticia războiului n'a știut să cruțe nici cele sfinte, lacrimi au brăzdat fețele multora, lacrimi cari, — cine știe, — plângeau odoarele vechi pierdute ca pe niște morți dragi, ori fericeau împrejurarea, că iarăși se vor uni rugăciunile lor cu sunetele melodioase într'o cerească muzică . . .

După predică, cele 2 clopote destinate pentru biserica din Deal au fost transportate pe umeri într'o impozantă procesiune.

Seara în biserica din Deal s'a celebrat Acaftistul Maicii Domnului și vecernia, împreunate cu predica de încheiere a serbărilor, rostită de preotul Il. din comună. Apoi, în frumoasă procesiune, cu lumini, toți s'au îndreptat spre biserica din Șes, cântând Paraclisul, și alte cântări bisericesti. La biserica din Șes s'au rostit rugăciunile de închinare a Diecezei Maramureșului, sub scutul Fecioarei Maria, apoi s'au încheiat serbările.

E bine să se știe, că ori cât ar încerca pescuitorii în apă turbure, și hienele răscolitoare de situații greu mirositoare, să sforme biserica noastră, vor avea să se izbiască, ca de un zid tare, de neînving de credința tare, întreținută mereu trează de preoți vrednici. În credincioșii din leud, Biserica se poate răzima în lupta Sa cu dușmanul, cari, credincioșii acestei comune nu vor trada cauza sfântă, Reverendisimului Artemiu Anderco îi revine cinstea de a conduce și instrui o oaste de viteji, cari sub conducerea d-sale vor învinge ori ce dușman, și vor servi totdeauna interesele superioare ale Bisericii.

Un participant.

Nr. 250—931

vic.

Cercular

cătră veneratul Cler din Vicariat.

Cu sufltească bucurie vin să anunț pe Frații mei Preaiubiți că Excelența Sa Preabunul nostru Părinte—Episcop **Dr. Alexandru Rusu**, în calea sa apostolică spre sf. Mănăstire a Moiseiului, — unde la sărbătoarea nașterii Preacuratei Fecioare, (în 8 Septembrie crt.) va prezida pelerinajul evlavioșilor creștini, — se va opri în drum pentru câte un ceas cel mult, pentru vizitarea bisericii și a internului parohial, în toate parohiile situate pe drumul, ce duce la Moisei.

Vizitațiuni canonice se vor face la toate oficiile protopopești din Vicariatul nostru.

Reintorcându-se Excelența sa dela Moisei, va lua direcțiune peste Vișeu cătră Cuhea.

Se înseamnă, că Preasfințitul nostru va pleca dela reședință Sâmbăta (5 Sept. crt.) demineața sosind la Sighet cătră seara; unde va fi și Dumineca.

Notificând aceste veneratului Cler, cu sinceră dragoste îl rog, să binevoiască a anunța sosirea preaiubitului nostru Arhiepiscop și credincioșilor parohieni.

Oficiul vicarial.

Sighet, la 23 August 1931

reveritor în Hristos frate:

ILARIU BOROS

vicar for. eppesc al Marmației.

Asociațiunea pentru cultura poporului român din Maramureș sub numire de „Biblioteca populară creștină din Maramureș”

până în prezent a scos de sub tipar următoarele cărți de mult folos:

- No. 1. „Marele dar al credinții.” de Părintele dela Bistrița. Preț 6 Lei
- No. 2. „Mărturisirea sau Spovedania” de P. d. B. Preț 6 Lei
- No. 3. „Duminecile dela Paști până la Rusalii” de P. de sub Munte. Preț 6 Lei
- No. 4. „Datorințele Părinților față de copiii lor” de P. d. B. Preț 4 Lei
- No. 5. „Duminecile după Rusalii până la ziua Crucii” Prelucrare de P. de sub Munți. Preț 6 Lei
- No. 6. „Dumnezeu și Preasfânta Treime” Prelucrare de P. d. B. Preț 6 Lei
- No. 7. „Porunca a șaptea alui Dumnezeu” să nu furi. Prelucrare de P. d. B. Preț 4 Lei
- No. 8. „Duminecile după ziua Crucii până la Crăciun de Păr. sub M. Pr. 8 Lei
- No. 9. „Duminecile după Crăciun până la Paști” Prelucrare de Păr. de sub Munte. Preț 10 Lei.
- No. 10. „Datorințele mamelor față de prunci.” Prelucrare de P. d. Bistrița. Preț 4 Lei
- No. 11. „Întruparea Fiului lui Dumnezeu. Prelucrare de Păr. d. Bistrița. Preț 10 L
- No. 12. „Adevărata Biserică Creștină”. Prelucrare de Părintele dela Bistrița. Preț 12 Lei.
- No. 13. „Să iubim pe Domnul Nostru Isus Hristos.” Prelucrare de Părintele d. Bistrița. Preț 12 Lei.
- No. 14. „Sudalma limba dracului”. Prelucrare de Părintele de sub munți. Preț 4 Lei.
- Nr. 15. „Să iubim pe Preasfânta Maria Maica lui Dumnezeu”. Prelucrare de Păr. dela Bistrița. Preț 8 Lei.
- No. 16. „Să iubim pe Sfântul Iosif Logodnicul Preacuratei Fecioare Maria. Prelucrare de Părintele d. Bistrița. Preț 8 Lei.

Calendar săptămânal.

30 August — 5 Sept. 1931.

30. Dumineca 13-a d. Rusalii (Ev. Mat. 21, 33) PP. al Ioan și Pav.

31. Luni. Brăul Preac. Mariei.

1. Marți. Cuv. Sim Stâlp.

2. Miercuri. Muc. Mamant.

3. Joi. Muc. Antim.

4. Vineri. M. Vavila.

5. Sâmbătă. Pror. Zacharia.